

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Jolanta Fedak

DUS-0210-1-RW/10

Warszawa, dn. 2 marca 2010 r.

Pan Sławomir Skrzypek

Prezes

Narodowego Banku Polskiego

Al. Światokrzyska 11/21

00-919 Warszawa

W związku z wyrażonym przy piśmie z dnia 26 stycznia br., znak: GP-LS-MB-073-2/10/200/2010, stanowiskiem dotyczącym „Założeń do projektu ustawy zmieniającej ustawę o emeryturach kapitałowych oraz niektóre inne ustawy”, bardzo dziękuję za niezgłoszenie uwag leżących w zakresie właściwości Narodowego Banku Polskiego oraz uprzejmie informuję, że odrzucam uwagi odnośnie zagadnień pozostających we właściwości Ministra Pracy i Polityki Społecznej.

Jednocześnie potwierdzam prawidłowość odczytania przez Pana Prezesa Piotra Wiesiołka intencji konstrukcyjnej ww. projektu w zakresie rezygnacji z planu utworzenia zakładów emerytalnych, funduszy dożywotnich emerytur kapitałowych oraz funduszy emerytalnych (lub subfunduszy) typu B.

Uprzejmie informuję, że zgodnie z projektowaną regulacją, docelową i podstawową formą świadczenia będzie dożywotnia emerytura wypłacana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych z funduszu emerytalnego wyodrębnionego w Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, do którego również kierowane będą środki zgromadzone w otwartych funduszach emerytalnych.

Reforma emerytalna z 1999 r. polegała przede wszystkim na wdrożeniu systemu zdefiniowanej składki, a nie - wbrew obiegowym opiniom - wprowadzeniu komponentu

kapitałowego. Co do istoty głównym celem reformy była przebudowa systemu repartycyjnego polegająca na przywróceniu ubezpieczeniowego charakteru systemu emerytalnego. Mając powyższe na względzie należy podkreślić, że dalsza rozbudowa systemu kapitałowego nie jest konieczna. Tendencje światowe wyraźnie wskazują na ograniczanie udziału systemu kapitałowego w systemie emerytalnym. Należy w omawianym kontekście zwrócić uwagę, że inne kraje nie zastosowały, tak optymistycznej wobec rynku kapitałowego proporcji, jak Polska. Przykładowo, część składki emerytalnej odprowadzanej do funduszy emerytalnych w Szwecji została określona na poziomie tylko 2,5%. Również w innych krajach następuje zmniejszenie części składek przekazywanych do funduszy emerytalnych. I tak, w Estonii zmniejszono składkę z 6% do 2%, na Łotwie z 10% do 2%, na Litwie z 5,5% do 3%, w Rumunii z 2,5% do 2%, a w Bułgarii i na Słowacji obecnie dyskutuje się nad obniżeniem poziomu ww. składek. W Czechach zaś w ogóle odroczone planowane wprowadzenie komponentu kapitałowego do powszechnego i obowiązkowego systemu emerytalnego.

Należy jednocześnie przekazać, że wprowadzone reformą z 1999 r. przesunięcie części składki emerytalnej powoduje, że II filar systemu emerytalnego jest wciąż budowany kosztem ograniczenia napływu składek do zreformowanego I filaru repartycyjnego, na którym, co należy sobie uzmysłwić, spoczywa ciężar bieżącego finansowania świadczeń. Dlatego też konstrukcja nowego systemu emerytalnego powoduje stały ubytek składek w systemie repartycyjnym, którego wydatki muszą być pokrywane środkami z budżetu państwa. Równocześnie budżet państwa jest zobowiązany do refundacji składek przekazywanych do OFE. Narastanie zjawiska refundacji składek do OFE postępuje przez zaciąganie przez Skarb Państwa długu w wyniku dodatkowych emisji obligacji skarbowych. Proces ten wzmacnia fakt, że powszechne towarzystwa emerytalne w praktyce w ramach lokowania aktywów OFE wybierają obligacje skarbowe jako instrument lokacyjny (60 % - 70 % wartości aktywów netto).

W związku z powyższym, dążąc wspólnie z Ministrem Finansów do ograniczenia deficytu budżetu państwa oraz zatrzymania nieuzasadnionego przyrostu długu publicznego, przedstawiłam przedmiotową koncepcję ograniczenia przyrostu części kapitałowej systemu emerytalnego.

Należy podkreślić, że zaproponowane zmniejszenie ww. obciążeń pozwoli na szybszy rozwój Polski, w tym, lepsze adresowanie szeroko rozumianych instrumentów polityki społecznej w stosunku do potrzeb społecznych.

Jednocześnie pragnę wyrazić podziękowania za przedstawioną przez Pana Prezesa Wiesiołka opinię, którą uznaję za pozytywną, w związku z brakiem uwag merytorycznych dotyczących ewentualnych problemów realizacyjnych projektowanych rozwiązań dotyczących polityki pieniężnej, działalności emisyjnej, rozwoju systemu płatniczego, zarządzania rezerwami dewizowymi i obsługi Skarbu Państwa, czyli zadań pozostających we właściwości Narodowego Banku Polskiego.

Tym samym, uznaję przedstawione wyjaśnienia za wystarczające.

Jednakże, gdyby Pan Prezes dostrzegł problemy bezpośrednio związane z właściwością Narodowego Banku Polskiego, które mogą utrudnić realizację jego ustawowych zadań, proszę o pilne przekazanie stanowiska w tej sprawie oraz uprzejmie informuję, że jestem otwarta na konkretne propozycje zmian w tym zakresie.

MINISTER

Jolanta Fedak